

Sygn. akt VI P 3/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 września 2016 roku.

Sąd Rejonowy Gdańsk - Południe w Gdańsku VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Paula Markiewicz
Protokolant:	st.sekr.sąd. Mirosława Marszałek

po rozpoznaniu w dniu 6 września 2016 roku w Gdańsku

sprawy z powództwa **Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w G.**

przeciwko **J. P.**

o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności

oddala powództwo

Sygn. akt VI P 3/15

UZASADNIENIE

Powód Spółdzielnia Mieszkaniowa (...) pozwem z dnia 31 grudnia 2014 roku wystąpił przeciwko pozwanemu J. P. o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności tj. wyroku Sądu Rejonowego (...) w G. z dnia 25 listopada 2014 roku w sprawie sygn. akt (...), opatrzonego klauzulą wykonalności, na mocy postanowienia Sądu Rejonowego (...) w G. z dnia 25 listopada 2014 roku.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, iż wytacza powództwo przeciwegzekucyjne, opierając je na zarzucie wygaśnięcia zobowiązania na skutek potrącenia dokonanego po powstaniu tytułu egzekucyjnego. Powód korzysta zatem z zarzutu potrącenia i podnosi go. Powód podał, iż na mocy wyroku Sądu Rejonowego (...) w G.z dnia 19 września 2012 roku sygn. akt (...) została od powoda na rzecz pozwanego zasądzona kwota 4.814,19 złotych tytułem odszkodowania za niezgodne z prawem rozwiązanie umowy o pracę bez wypowiedzenia, odpowiadająca wynagrodzeniu za jeden miesiąc (pkt I wyroku) W pozostałej części powództwo zostało oddalone (pkt II wyroku). Powyższemu wyrokowi została nadana klauzula wykonalności uprawniająca do egzekucji przeciwko powodowi. Pismem z dnia 6 listopada 2012 roku, doręczonym powodowi w dniu 12 listopada 2012 roku, komornik sądowy przy Sądzie Rejonowym (...) w G. M. C. dokonał zawiadomienia o wszczęciu przeciwko powodowej Spółdzielni egzekucji oraz wezwał do zapłaty należności pieniężnej - w tym należności głównej w wysokości 4.814,19 złotych oraz opłaty egzekucyjnej w kwocie 850,82 złotych oraz wydatków w wysokości 39,55 złotych. W konsekwencji w dniu 12 listopada 2012 roku z rachunku powodowej Spółdzielni ściągnięto kwotę 5.801 złotych na poczet postępowania egzekucyjnego. Następnie wyrokiem z dnia 25 kwietnia 2014 roku w sprawie o sygnaturze akt (...) Sąd Okręgowy w G. uchylił wyrok Sądu Rejonowego (...) w G. w sprawie sygn. akt (...)i przekazał sprawę do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji. W konsekwencji, zdaniem powoda, odpadła podstawa świadczenia na rzecz pozwanego, tj. kwoty w wysokości 4.814, 19 złotych orzeczonej na podstawie wyroku Sądu Rejonowego (...) z dnia 19 września 2012 roku.

Tym samym wyegzekwowane przez komornika przy Sądzie Rejonowym (...) w G. świadczenie stało się z mocy art. 410 k.c. świadczeniem nienależnym, a powód może domagać się jego zwrotu. Ponowne rozpoznanie sprawy zakończyło się wydaniem przez Sąd Rejonowy (...) w G. w dniu 25 listopada 2014 roku w sprawie (...) wyroku o identycznej treści, jak wyżej przytoczony wyrok Sądu Rejonowego z dnia 19 września 2012 roku tj. na rzecz pozwanego została zasądzona kwota 4.814,19 złotych, na co został nadany rygor natychmiastowej wykonalności, w pozostałej zaś części powództwo oddalono. W związku z tym, po posiedzeniu, na którym zapadł powyższy wyrok pozwany J. P. zażądał od strony powodowej ponownej zapłaty kwoty 4.814,19 złotych pod groźbą skierowania sprawy do egzekucji komorniczej. Strona powodowa podjęła szereg czynności mających na celu uniemożliwienie pozwanemu pobrania drugi raz takiego samego świadczenia i to w sposób nieuprawniony. W tymże celu w dniu 28 listopada 2014 roku powód wezwał pozwanego do zapłaty powyższej kwoty tytułem zwrotu świadczenia, które w świetle opisywanych wyżej okoliczności stało się nienależne na skutek uchylenia wyroku Sądu Rejonowego (...) w G. z dnia 19 września 2012 roku w sprawie o sygnaturze akt (...), w wyznaczonym terminie 3 dni od otrzymania wezwania. Pozwany odebrał wezwanie w dniu 9 grudnia 2014 roku i do dnia dzisiejszego nie zastosował się do przedstawionego w nim żądania. W związku z powyższym w dniu 15 grudnia 2014 roku powód wysłał pozwanemu oświadczenie o potrąceniu wierzytelności zasądzonej na rzecz pozwanego na mocy opisywanego wyżej nieprawomocnego wyroku Sądu Rejonowego (...) w G. z dnia 25 listopada 2014 roku w sprawie sygn. akt (...), zaopatrzonego w rygor natychmiastowej wykonalności do kwoty 4.814,19 złotych. Powyższe oświadczenie zostało odebrane przez powoda w dniu 19 grudnia 2014 roku, a więc w tej dacie oświadczenie o potrąceniu wywołało skutek prawny i doszło do umorzenia obu wierzytelności. Powyższe czyni zatem przedmiotowy pozew zasadnym. Powód podał również, iż istotne w sprawie jest także, iż pozwany podjął czynności mające na celu przymusowe wyegzekwowanie drugi raz takiego samego świadczenia. W dniu bowiem 19 grudnia 2014 roku powodowa Spółdzielnia otrzymała zawiadomienie o wszczęciu egzekucji oraz zajęciu jej rachunków bankowych. W ocenie powoda niedopuszczalna jest sytuacja, w której pozwany jest uprawniony do tego, aby dwukrotnie egzekwować takie samo roszczenie. (k. 2-8)

W odpowiedzi na pozew z dnia 26 marca 2015 roku pozwany J. P. wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie na jego rzecz od powoda kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. (k. 58)

Postanowieniem z dnia 7 stycznia 2015 roku Sąd dokonał zabezpieczenia powództwa w niniejszej sprawie poprzez zawieszenie postępowania egzekucyjnego prowadzonego przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym (...) w G. M. C. w sprawie (...). (k. 38-40)

Postanowieniem z dnia 2 kwietnia 2015 roku postępowanie w sprawie zostało zawieszona na podstawie art. 177 § 1 pkt 1 k.p.c. (k. 64)

Postanowieniem z dnia 19 maja 2016 roku postępowanie w sprawie zostało podjęte. (k. 90)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny sprawy :

Wyrokiem Sądu Okręgowego w G. z dnia 10 grudnia 2010 roku w sprawie (...) został uchylony wyrok Sądu Rejonowego (...) w G. z dnia 19 listopada 2009 roku w sprawie (...) dotyczący powództwa J. P. przeciwko Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w G. o przywrócenie do pracy i wynagrodzenie.

(Dowód: wyrok Sądu Okręgowego w G. z dnia 10 grudnia 2010 roku wraz z uzasadnieniem- k. 96-111)

W dniu 19 września 2012 roku Sąd Rejonowy (...) w G. VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych wydał wyrok w sprawie o sygnaturze akt (...), na podstawie którego została zasądzona od powoda Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w G. na rzecz pozwanego J. P. kwota 4.814, 19 złotych tytułem odszkodowania za niezgodne z prawem rozwiązanie umowy o pracę bez wypowiedzenia, odpowiadająca wynagrodzeniu pozwanego za jeden miesiąc. (pkt I wyroku). W pozostałej części powództwo zostało oddalone. (pkt II wyroku). Na mocy art. 477⁽²⁾ § 1 kpc Sąd nadał wyrokowi w punkcie I rygor natychmiastowej wykonalności.

Powyższemu wyrokowi postanowieniem z dnia 21 września 2012 roku została nadana klauzula wykonalności uprawniająca do egzekucji przeciwko powodowej Spółdzielni.

Pismem z dnia 6 listopada 2012 roku, doręczonym powodowi w dniu 12 listopada 2012 roku, komornik sądowy przy Sądzie Rejonowym(...) w G. M. C. dokonał zawiadomienia o wszczęciu przeciwko powodowej Spółdzielni egzekucji oraz wezwał do zapłaty należności pieniężnej - w tym należności głównej w wysokości 4.814,19 złotych oraz opłaty egzekucyjnej w kwocie 850,82 złotych oraz wydatków w wysokości 39,55 złotych.

W konsekwencji w dniu 12 listopada 2012 roku z rachunku powodowej Spółdzielni ściągnięto kwotę 5.801 złotych na poczet prowadzonego postępowania egzekucyjnego..

(Dowód : wyrok Sądu Rejonowego (...) w G. z dnia 19 września 2012 roku- k.21, 112, zawiadomienie o wszczęciu egzekucji k.- 22, 143, zawiadomienie o zajęciu k.- 23-25, 144-147, zestawienie operacji- k. 25, 148, postanowienie komornika k.- 26-27, 149-150, postanowienie- k. 113)

Wyrokiem z dnia 25 kwietnia 2014 roku w sprawie o sygnaturze akt (...)Sąd Okręgowy w G.uchylił wyrok Sądu Rejonowego (...) w G. z dnia 19 września 2012 roku w punktach I, II i III i przekazał sprawę do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

W wyniku ponownego rozpoznania sprawy Sąd Rejonowy (...) w G.w dniu 25 listopada 2014 roku w sprawie o sygnaturze akt (...)zasądził od powodowej Spółdzielni na rzecz pozwanego J. P. kwotę 4.814,19 złotych tytułem odszkodowania za niezgodne z prawem rozwiązanie umowy o pracę bez wypowiedzenia, odpowiadającą wynagrodzeniu za jeden miesiąc (pkt I wyroku) Wyrokowi w tym zakresie został nadany rygor natychmiastowej wykonalności.

Przedmiotowy wyrok został zaopatrzony w klauzulę wykonalności w dniu 25 listopada 2014 roku.

Wyrokiem Sądu Okręgowego w G.z dnia 20 listopada 2015 roku w sprawie (...) oddalono apelacje obu stron od wyroku Sądu Rejonowego (...) w G. z dnia 25 listopada 2014 roku w sprawie (...).

(**Dowód:** wyrok Sądu Okręgowego w G. z dnia 25 kwietnia 2014 roku wraz z uzasadnieniem- k. 28, 114-132, wyrok Sądu Rejonowego (...) w G. z dnia 25 listopada 2014 roku wraz z uzasadnieniem- k. 29, 166-190, postanowienie o nadaniu klauzuli wykonalności- k. 25v, apelacje- k. 133-139, 161-166, wyrok Sądu Okręgowego w G. z dnia 20 listopada 2015 roku wraz z uzasadnieniem- k. 191-205)

Pismem z dnia 15 grudnia 2014 roku, doręczonym pozwanemu w dniu 19 grudnia 2014 roku, powód złożył oświadczenie o potrąceniu wierzytelności zasądzonej na rzecz pozwanego na mocy nieprawomocnego wyroku Sądu Rejonowego (...) w G. z dnia 25 listopada 2014 roku w sprawie o sygnaturze akt (...), zaopatrzonego w rygor natychmiastowej wykonalności w kwocie 4.814,19 złotych. Do potrącenia z powyższą wierzytelnością przedstawiono wymagalną wierzytelność należną powodowi od pozwanego opiewającą również na kwotę 4.814,19 złotych, która została wyegzekwowana na podstawie zaopatrzonego w rygor natychmiastowej wykonalności nieprawomocnego wyroku Sądu Rejonowego (...)w G. z dnia 19 września 2012 roku w sprawie sygn. akt (...), który to wyrok został następnie uchylony wyrokiem Sądu Okręgowego w G. z dnia 25 kwietnia 2014 roku w sprawie (...). Tym samym w ocenie powoda odpadała podstawa świadczenia, a suma wyegzekwowana stała się świadczeniem nienależnym.

(Dowód : oświadczenie o potrąceniu- k. 32, zpo- k. 33, 153-154)

W dniu 19 grudnia 2014 roku powodowa Spółdzielnia otrzymała ponowne zawiadomienie o wszczęciu egzekucji oraz zajęciu rachunków bankowych. Powyższe postępowanie zostało wszczęte wskutek nieprawomocnego wyroku Sądu Rejonowego (...) w G. z dnia 25 listopada 2014 roku w sprawie (...).

(Dowód : zawiadomienie o wszczęciu egzekucji- k. 34, 155, zawiadomienia o zajęciu- k. 35-36, 156-159)

Sąd zważył co następuje :

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Sąd dokonał ustaleń faktycznych w sprawie w oparciu o dokumenty przedłożone przez strony, które uznał za w pełni wiarygodne, nie były one także kwestionowane przez żadną ze stron.

Zgodnie z treścią art. 840 § 1 k.p.c. dłużnik może w drodze powództwa żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub części albo ograniczenia, jeżeli:

1)przeciwy zdarzeniom, na których oparto wydanie klauzuli wykonalności, a w szczególności gdy kwestionuje istnienie obowiązku stwierdzonego tytułem egzekucyjnym niebędącym orzeczeniem sądu albo gdy kwestionuje przejście obowiązku mimo istnienia formalnego dokumentu stwierdzającego to przejście;

2)po powstaniu tytułu egzekucyjnego nastąpiło zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie wygasło albo nie może być egzekwowane; gdy tytułem jest orzeczenie sądowe, dłużnik może oprzeć powództwo także na zdarzeniach, które nastąpiły po zamknięciu rozprawy, a także na zarzucie spełnienia świadczenia, jeżeli zgłoszenie tego zarzutu w sprawie było z mocy ustawy niedopuszczalne;

3)małżonek, przeciwko któremu sąd nadał klauzulę wykonalności na podstawie art. 787, wykaże, że egzekwowane świadczenie wierzycielowi nie należy się, przy czym małżonkowi temu przysługują zarzuty nie tylko z własnego prawa, lecz także zarzuty, których jego małżonek wcześniej nie mógł podnieść.

§ 2. Jeżeli podstawą egzekucji jest tytuł pochodzący od organu administracyjnego, do stwierdzenia, że zobowiązanie wygasło lub nie może być egzekwowane, powołany jest organ, od którego tytuł pochodzi.

Artykuł 840 § 1 pkt 2 k.p.c. stwarza podstawę do zwalczania tytułu wykonawczego w przypadku, gdy już po powstaniu tytułu egzekucyjnego zaszły zdarzenia prowadzące do wygaśnięcia zobowiązania lub wskutek których zobowiązanie nie może być egzekwowane. W oparciu o regulacje materialnoprawne w literaturze rozróżnia się zdarzenia zależne od woli stron (np. spełnienie świadczenia, potrącenie) oraz niezależne od woli stron (m.in. przedawnienie roszczenia, niemożność świadczenia wskutek okoliczności, za które dłużnik nie odpowiada) – (uchwała SN z dnia 14 października 1993 r., III CZP 141/93, OSNC 1994, Nr 5, poz. 102; uchwała SN z dnia 30 lipca 1974 r., III CZP 44/74, OSNC 1975, nr 5, poz. 78) (Komentarz do Kodeksu Postępowania Cywilnego- Olimpia Marcewicz)

Powództwo przeciwegzekucyjne może być realizowane tylko pod warunkiem, że istnieje potencjalna możliwość wykonania tytułu wykonawczego. Żądanie pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności nie może być jednak skutecznie złożone po wyegzekwowaniu należności w całości (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 4 kwietnia 2002r., I PKN 197/01, Wokanda 2002/12/27, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 17 listopada 1988r., CR 255/88, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 14 maja 2010 roku, II CSK 592/09).

Wskazać należy, iż w trybie powództwa przeciwegzekucyjnego nie można badać słuszności wyroku sądowego, na podstawie którego toczy się przeciwko stronie egzekucja. (wyrok Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 2 listopada 2011 r,I ACa 843/11)

Przedmiotem sporu w sprawach z powództwa z art. 840 k.c jest wykonalność tytułu wykonawczego. Zasadność roszczenia stwierdzonego orzeczeniem sądowym może być rozpatrywana tylko na podstawie zdarzeń, które nastąpiły po wydaniu orzeczenia sądowego, nie może więc być oparte na zarzutach poprzedzających wydanie tytułu egzekucyjnego.

W ocenie Sądu zgłoszony przez stronę powodową w dniu 19 grudnia 2014 roku zarzut potrącenia nie mógł stanowić podstawy do pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w postaci wyroku Sądu Rejonowego (...) w G. z dnia 25 listopada 2014 roku w sprawie (...).

Zgodnie bowiem z treścią art. 498 § 1-2 k.c. gdy dwie osoby są jednocześnie względem siebie dłużnikami i wierzycielami, każda z nich może potrącić swoją wierzytelność z wierzytelności drugiej strony, jeżeli przedmiotem obu wierzytelności są pieniądze lub rzeczy tej samej jakości oznaczone tylko co do gatunku, a obie wierzytelności są wymagalne i mogą być dochodzone przed sądem lub przed innym organem państwowym. Wskutek potrącenia obie wierzytelności umarzają się nawzajem do wysokości wierzytelności niższej.

Z treści powyższych przepisów wyraźnie wynika, że potrącenie wymaga istnienia dwóch przeciwstawnych wierzytelności.

Przesłankę wzajemności wierzytelności (albo inaczej tożsamości stron) pojmuje się na gruncie instytucji potrącenia jako sytuację, w której dana osoba jest wierzycielem i równocześnie dłużnikiem innej osoby i vice versa, a więc gdy między tymi osobami występują wierzytelności, które można określić jako przeciwstawne albo krzyżujące się (np. K. Gandor (w:) System prawa cywilnego, t. III, cz. 1, s. 856; Z. Radwański, A. Olejniczak, Zobowiązania, 2009, s. 351; M. Pyziak-Szafnicka (w:) System prawa prywatnego, t. 6, s. 1101) (...) Przesłanka wzajemności wierzytelności wynika z istoty potrącenia, które oparte jest na założeniu, że obok siebie muszą wystąpić dwie wierzytelności i dwa długi odpowiadające wierzytelnościom, a między stronami zachodzi relacja wierzyciel – dłużnik i odwrotnie, a mianowicie potrącający musi być dłużnikiem i równocześnie wierzycielem swojego wierzyciela (wyrok SN z dnia 15 grudnia 1994 r., I CR 149/94, OSP 1996, z. 4, poz. 4, z glosami F. Zedlera i L. Stępniaaka; wyrok SA w Katowicach z dnia 18 listopada 2011 r., V ACa 408/10, K Zawada (w:) J. Pietrzykowski, Komentarz, t. II, 2013, s. 106). Innymi słowy, oświadczenie o potrąceniu wywołuje skutki określone w przepisach prawa materialnego tylko wówczas, gdy obie potrącanie wierzytelności rzeczywiście przysługują osobom będącym względem siebie jednocześnie dłużnikami i wierzycielami (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 8 grudnia 2011 r., IV CSK 488/11). (Komentarz Andrzeja Janiak do Kodeksu Cywilnego)

Sąd Rejonowy podziela w tym zakresie rozważania poczynione przez Sąd Okręgowy w G. zawarte w uzasadnieniu wyroku z dnia 20 listopada 2015 roku w sprawie (...). (k. 191-205)

W tym zakresie Sąd ten uznał zgłoszony przez powodową Spółdzielnię w dniu 19 grudnia 2014 roku zarzut potrącenia za niedopuszczalny.

W tym względzie Sąd Okręgowy przyjął, iż powód swoim oświadczeniem w istocie zmierzał do potrącenia tego co spełnił (przymusowo) zaspokajając wierzytelność pozwanego J. P..

Sąd Okręgowy podkreślił również, iż po wydaniu wyroku z dnia 25 listopada 2014 roku w sprawie (...) nie można także mówić o istnieniu nienależnego świadczenia, tylko dlatego iż odpadł poprzedni tytuł wykonawczy zasądający świadczenie i umożliwiający jego realizację.

Tym samym w ocenie Sądu Okręgowego nie istniało świadczenie, które nadawałoby się do potrącenia. Z powyższego względu zarzut potrącenia jako niedopuszczalny nie mógł zostać uwzględniony. (strona 21 uzasadnienia wyroku)

Sąd Okręgowy w uzasadnieniu wskazanego wyroku podkreślił również, iż roszczenie pozwanego objęte wyrokami z dnia 19 września 2012 roku oraz z dnia 25 listopada 2014 roku jest jedynym i tym samym roszczeniem materialnoprawnym. Różne są jedynie tytuły, które umożliwiły jego wyegzekwowanie. Na skutek niewątpliwego uchylenia pierwszego z nich wyrokiem Sądu Okręgowego w G.z dnia 25 kwietnia 2014 roku w sprawie (...) odpadł tytuł, na podstawie którego pozwany ściągnął zasądzone odszkodowanie. To, że świadczenie wyegzekwowane na podstawie nieprawomocnego orzeczenia następnie uchylonego jest świadczeniem nienależnym wynika z samej treści art. 410 § 2 k.c. w zw. z art. 405 k.c. Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem, o tym że świadczenie było nienależne przesądza zaś dopiero treść wyroku kończącego postępowanie w sprawie, w której uchylono lub zmieniono orzeczenie, któremu nadano wcześniej rygor natychmiastowej wykonalności. Tym samym wymagalność roszczenia o zwrot odpowiadającego conditio causa finta, powstaje z chwilą, jako tożsamą z odpadnięciem istniejącej podstawy prawnej

świadczenia. (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 30 stycznia 2014 roku, sygn. akt IV CSK 237/13, wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 24 czerwca 2014 roku VI ACa 1582/1)

Sąd Okręgowy podkreślił, iż formalna podstawa spełnienia świadczenia przez powodową Spółdzielnię, rozumiana jako istnienie tytułu egzekucyjnego umożliwiającego przymusowe jego ściągnięcie odpadała jedynie w okresie od dnia 25 kwietnia 2014 roku do dnia 25 listopada 2014 roku. W tym bowiem dniu pojawił się nowy tytuł egzekucyjny objęty rygiorem natychmiastowej wykonalności dotyczący tego samego roszczenia.

W chwili zatem podniesienia zarzutu potrącenia przez powodową Spółdzielnię i spełnienia świadczenia wprawdzie nie istniał ten sam tytuł egzekucyjny, jednakże istniał tytuł, który potwierdzał istnienie nadającego się do egzekucji roszczenia pozwanego na tej samej podstawie prawnej i faktycznej co poprzedni. Samo zaś roszczenie materialnoprawne pozwanego istniało cały czas. Umożliwiało to przyjęcie, że w momencie złożenia apelacji pozwany otrzymał świadczenie nienależne. Stałoby się ono nienależne, gdyby pozwany ściągnął je po raz drugi, na podstawie nowego tytułu wykonawczego, w postaci wyroku Sądu Rejonowego z dnia 25 listopada 2014 roku zaopatrzonego w klauzulę wykonalności. Wynikałoby to jednak z tego, że na poczet jednego roszczenia o kwotę 4.814,19 złotych pozwany ściągnąłby dwukrotnie tę kwotę. Działając prawidłowo i racjonalnie J. P. po oddaleniu apelacji od wyroku Sądu Rejonowego z dnia 25 listopada 2014 roku wyrokiem Sądu Okręgowego z dnia 20 listopada 2015 roku nie powinien przystępować do ponownej egzekucji tego samego świadczenia, jeżeli nie chciałby się narażać na żądanie zwrotu nienależnego świadczenia. (strona 20-21 uzasadnienia wyroku)

Mając powyższe na uwadze oparcie powództwa przeciwegzekucyjnego na zarzucie potrącenia nie mogło zostać z przyczyn podanych wyżej uwzględnione.

Jak to zostało wskazane wyżej zarzut potrącenia był niedopuszczalny w świetle regulacji zawartej w art. 498 k.c., albowiem zmierzał w istocie do umorzenia wierzytelności pozwanego w wyniku jej zaspokojenia.

Na dzień złożenia oświadczenia o potrąceniu tj. na dzień 19 grudnia 2014 roku nie można również mówić, mając na uwadze wyrok z dnia 25 listopada 2014 roku, o istnieniu świadczenia nienależnego.

Na gruncie przedmiotowej sprawy nie można było również oprzeć powyższego powództwa na zarzucie spełnienia świadczenia. Powyższe bowiem zostało wyegzekwowane w oparciu o tytuł wykonawczy w postaci wyroku Sądu Rejonowego (...)w G.z dnia 19 września 2012 roku, nie zaś w oparciu o tytuł wykonawczy w postaci wyroku Sądu Rejonowego (...) w G. z dnia 25 listopada 2014 roku, objęty sporem.

Jedynie ma marginesie wskazać należy, iż Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 23 maja 2012 roku (III CZP 16/12, OSNC 2012, Nr 11, poz. 129) stwierdził, że oparcie powództwa przeciwegzekucyjnego na zarzucie spełnienia świadczenia (art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c.) jest dopuszczalne tylko wtedy, gdy zarzut ten – ze względu na ustanowiony ustawą zakaz – nie mógł być rozpoznany w sprawie, w której wydano tytuł egzekucyjny. W uzasadnieniu uchwały Sąd Najwyższy frontalnie odniósł się do – jak to określono – rozchwiania jednolitej judykatury oraz pewnej dezorientacji doktryny w zakresie wykładni i stosowania w orzecznictwie art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c in fine. Niewątpliwie jest, że powołany przepis różnicuje przesłanki całkowitego lub częściowego pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności. Gdy tytułem jest orzeczenie sądowe, dłużnik może powództwo oprzeć także na zdarzeniach, które nastąpiły po zamknięciu rozprawy. W wypadku zaś gdy podstawą powództwa jest zarzut spełnienia świadczenia, pozbawienie polegające na stałym lub przejściowym wyłączeniu (ograniczeniu) możliwości zrealizowania tytułu egzekucyjnego w drodze egzekucji może nastąpić wówczas, gdy zarzut ten nie był przedmiotem rozpoznania w sprawie.

Spełnienie świadczenia zgodnie z treścią zobowiązania skutkuje zawsze wygaśnięciem zobowiązania i stanowi - w myśl powołanego art. 840 § 1 pkt 2 - podstawę roszczenia. Dla rozstrzygnięcia sprawy o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego na tej podstawie rozstrzygające jest, że cała należność została uiszczona i wierzyciel ją otrzymał. Nie podlega natomiast w tym postępowaniu badaniu i ustalaniu, czy przez zastosowanie niewłaściwego sposobu zapłaty

wierzyciel poniósł szkodę (wyroki SN z dnia 17 stycznia 1974 r., III CRN 377/73, OSNCP 1975, Nr 4, poz. 60 i z dnia 10 listopada 1999 r., I CKN 205/99, OSNC 2000, nr 5, poz. 95). (Komentarz do Kodeksu Postępowania Cywilnego)

Mając powyższe na uwadze Sąd na podstawie art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c. a contrario powództwo o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności oddalił.